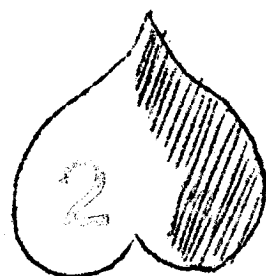

REMAID

83

REMAID

Bertolt Brecht: Matka Kuráž a její děti

/Malé divadlo - soubor ZK ROH STZ v Ústí nad Labem/

Milý Rudolfe Felzmannne,

upřímně se musím přiznat, že se mi nechce na Vaše představení Matky Kuráže psát žádnou recenzi. Připadá mi nespravedlivé, abych práci Vaši a Vašeho kolektivu odbyl jen několika obligátními větami. Chtěl bych se spíš trochu vyznat ze svých pocitů, z toho, co mi možná představení dalo, na co jsem při něm myslel.

Zdá se mi, že prototyp brechtovského dialektického divadla, jak o něm píšete v programu, jste pořádně zmačkal, zahodil /nebo uskutečnil jinak/ a místo něj dal zaznít suggestivnímu vyznání celého kolektivu o boji proti válce, o boji proti běsům v lidech, které budí běsi kolem lidí. Čili emocionalita, suggestivnost, ne dokonalost, ale divadlo zadávající se do duše. Člověk se mu odhodlaně brání a tak se mu vlastně plně ozřejmují režijní principy a výstavba nastudování. V pátek večer Malé divadlo hrálo jako o život, někdy té exprese bylo moc, málo obsažné a málo vyjadřující se mi zdály některé mužské výkony, ale představitelky Matky Kuráže a Katrin mi to všechno vynahrádily.

Takže tolik jsem Vám chtěl říci. Dobré divadlo má být nyslím vždycky trochu polemické, i to se Vám povedlo. Třeba použitím zvukové kulisy a moderních technických hmot ve scénické výpravě.

/lm/

Důležité upozornění všem účastníkům FEMAD!!!

V průběhu všech představení je otevřen také bufet v předsádkách velkého sálu divadla Na kovárně. Využívejte k občerstvení také tyto prostory. Ulehčíte tím bufetu u malého sálu, umožníte, aby se v krátkých přestávkách občerstvili skutečně všichni.

Manželům Frančíkovým za jejich služby, ale především za nezměrnou trpělivost chceme jménem všech poděkovat.

Přec diskusí

Oidipus podle Sofokla /DKJ Česká Lípa/

Jiří Langer, vedoucí souboru Lampa, Praha:

"Po zhlédnutí českolipského Oidipa si musím přes úctu k metodice práce souboru, položit otázku: Čím to je, že nejsem zasažen? Všichni herci asi věří tomu, co hrají, představení je silně expresivní a chytré. Ale je to vlastně představení? Nebo se jedná o soukromou seanci několika dobře technicky vybavených a talentovaných herců, která začíná a končí mezi nimi? To není jen problém Oidipa, ale několikaleť práce souboru. Způsob vyjádření by snad měl být prostředkem k závažným sdělením, ale ne cílem. Jinak všechno začíná a končí v prostoru ohraničeném perským kobercem, jehož vzory mají také svůj přísný řád. Není to vzhledem k možnostem souboru škoda?"

Milan Strotzer, metodik SKKS Praha:

"Již podruhé jsem měl možnost prožít si Oidipa podle českolipských. Víc. Uvědomit si genezi českolipské herecké "společnosti" a lidstva vůbec. Byla to taková asi zákonitá symbolóza se všemi rozpory, co k vývoji patří. Díky za prožitek a hlavně za příležitost k tomuto uvědomění."

Michaela Grimmová, Amatérská scéna:

"Přemýšlím zatím dost marně, o čem se vlastně hrálo. A proč se to hrálo tak, jak jsme viděli. Jako etudu, rozsvičku, přípravu na inscenaci bych to brala."

Jarmila Černíková, dramatik SKKS, Praha:

"Když zapomena na to, že znám Sofoklova Oidipa, když se zbavím snahy za každou cenu jít jen po příběhu a spoluproduju základní lidské situace s "herci" a rezebyvám se podvědomě běžnými měřítky hodnocení divadelního představení, pak pociťuji pěkný lidský zážitek."

Z tvůrčí dílny

Odyseův návrat z Tróje do Ithaky Šupina Vodňany/

Naprosto plnému malému sálu se Vodňanští líbili. Ač metodická ukázka, bylo to veselé, vtipné, mělo to rytmus a hlavně - nápad.

Hovoří František Zborník, vedoucí souboru: "Měli jsme asi pět zkoušek. Na té první jsme si vybrali Odyssea jako poměrně nejznámější téma. Při druhé zkoušce jsme se rozdělili do tří skupin, každá z nich zpracovala určitý úsek, přišla se svým pojetím. Rozhodování o tom, že ukázka bude mít komediální charakter - to bylo dílo kolektivní. S nápady se přicházelo, všechny jste samozřejmě v našem improvizovaném vystoupení neviděli."

Soubor ochotně zodpověděl i dotazy diváků. Jeden z nich se týkal zvoleného stylu práce. Nakolik byla i práce na Odyssei "prodloužením" a pokračováním tvůrčích postupů užitých už při inscenaci Markéty Lazarové. Zaznělo tam jasné: "Ano, takhle chceme jít dál, takhle půjdeme dál."

/lm/

Nalezení divadelní poetiky

Asi málokdo bude polemizovat s tvrzením v programu, že Vančurova Markéta Lazarová je jedním z nejkrásnějších a nejpoetičtějších textů české prózy. Dočkal se mnoha zpracování, určitě se dalších ještě dočká. Všechny budou úspěšné za jednoho předpokladu; když naleznou základní klíč, vyhledají správnou poetiku, která bude rovnocenná Vančurovu textu. Jaká by měla být? Čistá a prostá.

Vodňanská Šupina udělala představením své adaptace nazvané Markéta především významný krok pro další tvůrčí růst kolektivu: dokázala opustit pro sebe už probádaný veseloher-na-šmr, dokázala touto inscenací velmi přesně nasměrovat své

další úsilí. Směr je jasný: dramatický tvar vyjadřující se divadelním znakem. Pro několik okamžiků velmi silných jevištních metafor byl představení Markéty hodnotil skoro nejvyš z těch, které jsme zatím v Poděbradech viděli. K silnému dojmu přispělo i prostředí nádvoří poděbradského zámku.

Moment nalezení poetiky je začátkem dlouhé cesty, ale také neustálého boje o oprávněnost její existence. Když v závěru odcházela Markéta s Kateřinou a Alexandrou po dlouhém bálém koberci do dálky nádvoří, zdálo se mi to symbolické.

/lm/

Markéta v ohlasech

Kateřina Fixová, Anebdivadlo: "Obdivuji Šupinu nejen za Markétu, ale hlavně za odvalu, se kterou dokázali začít odjinud. A to odjinud považují za šťastnou cestu."

P. Hurych, Divnezvedlo Praha: "Šupina mě tentokrát překvapila tím že dovede řešit vážné věci nejen s humorem, ale i vážně - a to s úspěchem. Představení bylo jednotné a stylově čisté. Výhrady mám pouze k jevištní řeči a temporytmu druhé části inscenace."

Naše pozvánka

První část XI. ročníku FEMAD dneškem končí. Zveme vás všechny do hlediště ve čtvrtel 6. října, kdy domácí poděbradský soubor Jiří uvede hru Fráni Šrámka Zvony.

/Lm, zbe/

Zpravodaj FEMAD pro vás připravují Ladislav Mareček a Zuzana Beranová.